

18 Μαΐου 1992

[Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές]

MUSTAFA MEHMET DIRAZO,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5577).

5 Ποινή — Διάρρηξη κατοικίας και κλοπή κατά παράβαση του άρθρου 292(2) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 — Έξη κατηγορίες — Συντρέχουσες ποινές φυλακίσεως τριών χρόνων στην πρώτη και έκτη κατηγορία και τεσσάρων χρόνων στις υπόλοιπες τέσσερις κατηγορίες — Δεν κρίθηκαν έκδηλα υπερβολικές.

Ποινή — Ελαφρυντικοί παράγοντες — Λευκό ποινικό μηρώο, συνεργασία με την αστυνομία για εξυχνίαση όλων των αδικημάτων και ανεύρεση των κλοπιμαίων — Οικογενειακές και προσωπικές περιστάσεις.

10 Ποινή — Ίση μεταχείριση — Μπορεί να εγερθεί μόνο στην περίπτωση σύλληψης και προσαγωγής του συνενόχου ενώπιον της δικαιοσύνης.

15 Ο κατηγορούμενος ο οποίος κατάγεται από την Τουρκία έφθασε στην Κύπρο στις 30 Νοεμβρίου 1991 από το κατεχόμενο λιμάνι της Κερύνειας και στη συνέχεια μετέβη στις ελεύθερες περιοχές. Τα αδικήματα διεπράχθησαν μεταξύ 30 Νοεμβρίου και 9 Δεκεμβρίου 1991. Αντικείμενα των κλοπών ήσαν κυρίως διάφορα τιμαλφή συνολικής αξίας ΛΚ5.044,50 σεντ. Ανευρέθη περιουσία αξίας ΛΚ3.695.- την οποία έδωσε σε συγκεκριμένα πρόσωπα. Ο εφεσείων διέπραξε μερικές από τις διαρρήξεις μαζί με κάποιον Πέρση ο οποίος δεν είχε συλληφθεί. Παραδέχθηκε τις κατηγορίες και του επεβλήθησαν οι πιο πάνω συντρέχουσες ποινές φυλάκισης τις οποίες εφεσίβαλε σαν έκδηλα υπερβολικές.

25 Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και απεφάνθηκε ότι:

1. Τα αδικήματα που διέπραξε ο κατηγορούμενος πρέπει να θεωρούνται σοβαρά από τα δικαστήρια λόγω της φύσεως των και ειδικά λόγω της διάπραξης των από πρόσωπα που φθάνουν στην Κύπρο για σύντομη παραμονή και αναχωρούν μετά την επίτευξη

των εγκληματικών τους στόχων, καθιστώντας έτσι αδύνατη την ανακάλυψη της κλοπιμαίας περιουσίας από τις αστυνομικές αρχές.

2. Οι επιβληθείσες ποινές συνάδουν προς τις ποινές που συνήθως επιβάλλονται για τέτοια αδικήματα που είτε διαπράττονται με συνεργασία άλλων είτε όχι και γι' αυτό δεν θα μπορούσε να λεχθεί ότι ο εφεσείων πληρώνει για τις πράξεις του συνενόχου του ο οποίος δεν είχε συλληφθεί και γι' αυτό τον λόγον δεν υπήρχε ούτε θέμα ίσης μεταχείρισης.

3. Οι διαρρήξεις οικιών πέραν από την απώλεια περιουσίας δημιουργούν τρομερό αίσθημα ανησυχίας στους φιλήσυχους πολίτες γι' αυτό και οι επιβληθείσες ποινές ήταν εύλογες.

Η έφεση απορρίπτεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

- Iωσηφίδης v Δημοκρατίας (1989) 2 Α.Α.Δ. 313.* 15
- Antonίου v The Republic (1986) 2 C.L.R. 207.*
- Psylla v The Republic (1984) 2 C.L.R. 420.*
- Abit άλλως Ιωαννίδης v. Δημοκρατίας (1989) 2 Α.Α.Δ. 318.*
- Evgeniou v The Police (1983) 2 C.L.R. 232.*
- Mazarakis v The Republic (1982) 2 C.L.R. 183.* 20
- Ahmet v The Republic (1987) 2 C.L.R. 215.*

Έφεση εναντίον της ποινής.

Έφεση εναντίον της ποινής από Mustafa Mehmet Dirazo ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 13.2.1992 από το Κακουργιοδικείο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 161/92) σε έξι κατηγορίες διάρρηξης κατοικίας και κλοπής κατά παράβαση του άρθρου 292 (2) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και καταδικάστηκε από Π. Καλλή, Π.Ε.Δ., Σ. Νικολαΐδη, Α.Ε.Δ. και Πασχαλίδη, Ε.Δ. σε συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 3 ετών στην πρώτη και έκτη κατηγορία, 4 ετών στις υπόλοιπες 4 κατηγορίες.

Ο εφεσείων παρουσιάστηκε αυτοπροσώπως.

Α. Αγγελίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας,
για την εφεσίβλητη.

5 Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανέγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Στον εφεσεσίοντα προτάθηκε από το Δικαστήριο ο διορισμός δικηγόρου σαν θέμα νομικής αρωγής, αρνήθηκε όμως να έχει τις υπηρεσίες δικηγόρου και ζήτησε να εξηγήσει ο ίδιος τους λόγους που έκρινε ότι η επιβληθείσα σ' αυτόν ποινή ήταν υπερβολική. Ο εφεσεσίων παρεδέχθηκε 10 ενοχή σε έξι κατηγορίες για διάπραξη του αδικήματος της διάρρηξης κατοικίας και κλοπής κατά παράβαση του άρθρου 292(2) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.

15 Τα αντικείμενα του κατηγορητηρίου στην κάθε μια από τις έξι κατηγορίες ήταν κυρίως διάφορα τιμαλφή. Η αξία τους στην πρώτη κατηγορία ήταν £18, στη δεύτερη κατηγορία £2.135, στην τρίτη κατηγορία £1.852, στην τέταρτη κατηγορία £638, στην πέμπτη κατηγορία £1.400 και στην έκτη κατηγορία £1.50. Τα αδικήματα διεπράχθησαν μεταξύ 30 Νοεμβρίου 1991 και 9 Δεκεμβρίου 1991.

20 Τα γεγονότα της υπόθεσης ευρίσκονται στην απόφαση του Δικαστηρίου. Εξετέθησαν με λεπτομέρειες και τα υιοθετούμε πλήρως. Σε συντομία είναι αυτά:

Ο εφεσεσίων κατάγεται από την Τουρκία. Έφθασε στην Κύπρο μέσω του κατεχόμενου λιμανιού της Κερύνειας και στη συνέχεια ήρθε στις ελεύθερες περιοχές.

25 Στις 9 Δεκεμβρίου 1991 γύρω στις 7.30 ο παραπονούμενος στην κατηγορία 1 Χριστάκης Χριστοφή μαζί με τη σύζυγο του έκαμαν φιλική επίσκεψη στο σπίτι του γείτονα τους Ιωσία Χαραλάμπους αφού πρώτα έκλεισαν το διαμέρισμα τους και το ασφάλισαν και επέστρεψαν στις 10.15 30 μ.μ.. Μπήκαν στο διαμέρισμα τους από την είσοδο της κουζίνας. Αμέσως παρατήρησαν ότι δυο λούβρα του παραθύρου της κουζίνας έλειπαν. Τα φώτα στο διάδρομο του διαμερίσματος ήταν ανοιχτά ενώ τα είχαν σβήσει πριν φύγουν και η κύρια είσοδος του διαμερίσματος ήτανμισάνοιχτη. Δεν άργησαν να διαπιστώσουν ότι κλάπηκε από το 35

διαμέρισμα τους ένα ρολόι χειρός αξίας £15 και μια επί-
 χρυση καδένα λαιμού αξίας £3. Ειδοποίησαν τότε το γεί-
 τονα τους Ιωσία Χαραλάμπους και του ανέφεραν τί ακρι-
 βώς συνέβη. Ο τελευταίος ξεκίνησε μαζί με το γιό του για
 να πάει προς το διαμέρισμα των παραπονουμένων. Τους 5
 χώριζε μια απόσταση περίπου 50 μέτρων. Όταν έφθασαν
 εκεί κοντά στην πολυκατοικία που βρίσκεται το διαμέρι-
 σμα των παραπονουμένων και πριν μπουν στην είσοδο
 της πολυκατοικίας αντελήφθησαν κάποιο άγνωστο τότε 10
 πρόσωπο, που εκ των υστέρων αποδείχτηκε ότι ήταν ο
 εφεσείων, ν' απομακρύνεται με προφύλαξη. Ο Χαραλά-
 μπους έτρεξε προς το μέρος του και πρόσεξε ότι το πρό-
 σωπο εκείνο κρυβόταν σε σειρά από θάμνους. Προσπάθη-
 σε να το ακινητοποιήσει αλλά το πρόσωπο εκείνο του 15
 επετέθηκε και τον τραυμάτισε ελαφρά με ένα μαχαίρι που
 είχε στα χέρια του. Ακολούθησε αψιμαχία και τελικά ο
 Χαραλάμπους κατόρθωσε να ακινητοποιήσει και αφοπλί-
 σει τον εφεσείοντα.

Στη σκηνή σε λίγο κατάφθασε και η αστυνομία που
 είχε στο μεταξύ ειδοποιηθεί από τους παραπονούμενους. 20
 Ερεύνησε τον εφεσείοντα και βρήκε τα πιο πάνω αντικεί-
 μενα που είχαν κλαπεί από το διαμέρισμα των παραπο-
 νουμένων. Στη συνέχεια ο εφεσείων οδηγήθηκε στον αστυ-
 νομικό σταθμό όπου ανακρινόμενος παραδέχθηκε ενοχή
 στην υπόθεση αυτή και προέβηκε σε θεληματική κατάθεση. 25

Η αστυνομική έρευνα αποκάλυψε ότι ο εφεσείων ήρθε
 στις ελεύθερες περιοχές στις 30 Νοεμβρίου 1991 και μαζί
 με κάποιο άλλο άγνωστο πρόσωπο, κάποιο Πέρση, όπως
 λέγει ο εφεσείων στην κατάθεση του, διέπραξαν μαζί τις
 διαρρήξεις που είναι αντικείμενο των κατηγοριών 2-5. 30
 Μαζί επίσης διέπραξαν και τη διάρρηξη που είναι αντικεί-
 μενο της κατηγορίας 6 και μάλιστα ο εφεσείων διέμενε στο
 διαμέρισμα εκείνο που είχε διαρρήξει από την ημέρα της
 διάπραξης εκείνης της διάρρηξης, δηλαδή στις 30 Νοεμ-
 βρίου 1991, μέχρι τη σύλληψη του στις 9 Δεκεμβρίου 1991. 35

Οι υπόλοιπες διαρρήξεις δηλαδή οι διαρρήξεις των κα-
 τηγοριών 2, 3, 4 και 5 είχαν καταγγελθεί από τους παρα-

πονούμενους.

5 Ενώ ο εφεσείων στην πρώτη θεληματική του κατάθεση δεν αναφέρθηκε σε άλλες διαρρήξεις, στις 16 Δεκεμβρίου 1991 έδωσε δεύτερη θεληματική κατάθεση με την οποία παραδέχθηκε και τις διαρρήξεις αντικείμενο των κατηγοριών 2, 3, 4 και 5.

10 Ο εφεσείων αποκόμισε από τη δράση του αυτή περιουσία συνολικής αξίας £5044.50 σεντ. Ανευρέθηκε περιουσία αξίας £3.695 την οποία ο ίδιος έδωσε σε δυο συγκεκριμένα πρόσωπα.

15 Το Κακούργιοδικείο αναφέρθηκε στις σχετικές αποφάσεις του Δικαστηρίου τούτου, σχετικά με τη σοβαρότητα αδικημάτων τέτοιας φύσεως, όπως στις υποθέσεις *Ιωσηφίδης v. Δημοκρατίας* (1989) 2 Α.Α.Δ. 313, *Antonίου v. The Republic* (1986) 2 C.L.R. 207, *Psylla v. The Republic* (1984) 2 C.L.R. 420, *Abit άλλως Ιωαννίδης v. Δημοκρατίας* (1989) 2 Α.Α.Δ. 318, *Evgeniou v. The Police* (1983) 2 C.L.R. 232, *Mazarakis v. The Republic* (1982) 2 C.L.R. 183 και επέβαλε 20 ποινές φυλακίσεως 3 ετών στην πρώτη κατηγορία, 4 ετών στη δεύτερη, τρίτη, τέταρτη και πέμπτη, και 3 ετών στην έκτη κατηγορία, οι ποινές να συντρέχουν.

Αναφορικά με τη διάπραξη αδικημάτων από ξένους παραπέμπουμε στην υπόθεση *Ahmet v. The Republic* (1987) 2 C.L.R. 215 στην οποία λέχθηκε:

25 "Με την ευκαιρία αυτή τονίζουμε ότι τα δικαστήρια πρέπει να θεωρούν αυτά τα αδικήματα σαν σοβαρά λόγω της φύσεως των και ειδικά λόγω της διάπραξης τους από πρόσωπα που φθάνουν στην Κύπρο για σύντομη παραμονή και αναχωρούν μόλις πετύχουν τους 30 εγκληματικούς στόχους τους, και έτσι το καθιστούν αδύνατο για τις αστυνομικές αρχές να ανακαλύψουν την κλοπιμαία περιουσία."

Ο ευπαίδευτος συνήγορος του εφεσείοντα έθεσε ενώπιον του Κακούργιοδικείου αναφορικά με αυτόν, τη μόρ-

φωση του, τις οικογενειακές και προσωπικές του περιστάσεις, το λευκό ποινικό μητρώο του και τη συνεργασία του με την αστυνομία που βοήθησε την εξιχνίαση όλων των αδικημάτων που διέπραξε ο εφεσείων και την ανεύρεση μέρους των κλοπιμαίων.

5

Το παράπονο του εφεσείοντα είναι ότι υπήρχε και άλλος συνένοχος και δεν θα ήταν ορθό να φέρει μόνος το βάρος των αδικημάτων αυτών. Το πρόβλημα όμως είναι ότι δεν φαίνεται να έχει συλληφθεί ο συνένοχος για να τεθεί θέμα ίσης μεταχείρισης. Ούτε όμως θα μπορούσε να λεχθεί ότι ο εφεσείων πληρώνει για τις πράξεις άλλου, γιατί οι επιβληθείσες ποινές είναι φανερό πως συνάδουν προς τις ποινές που συνήθως επιβάλλονται για τέτοιες αποφάσεις είτε διαπραττονται με συνεργασία άλλων ή όχι.

10

15

Κρίνουμε την υπόθεση στην ολότητά της και βρίσκουμε ότι οι ποινές ήταν εύλογες και δεν υπάρχει κανένας λόγος που να δικαιολογεί την επέμβαση του Δικαστηρίου τούτου. Διαρρηξείς οικιών πέραν από την απώλεια περιουσίας, δημιουργούν τρομερό αίσθημα ανησυχίας στους φιλήσυχους πολίτες.

20

Η έφεση απορρίπτεται.